

byrder, fordi arbejdsmiljø i bund og grund handler om at sikre menneskers liv og helbred.

I statsministerens åbningsredegørelse fra oktober i år blev det klart og tydeligt understreget, at tiden er inde til en bred og effektiv arbejdsmiljøindsats. En del af redskaberne til denne indsats blev vedtaget i Folketinget i maj 1997 ved en række ændringer af arbejdsmiljøloven. Og det er disse ændringer, som forslagsstillerne nu ønsker hen, hvor peberet gror.

Ret skal være ret: Forslagsstillerne fremførte også deres synspunkter i forbindelse med Folketingets behandling af lovændringerne i maj 1997, men alle synspunkterne blev klart tilbagevist af regeringen.

Omdrejningspunktet for en intensiv og effektiv arbejdsmiljøindsats må og skal være virksomhedernes eget arbejdsmiljøarbejde.

Arbejdspladsvurderingen, som vi i daglig tale kalder APV'en, er virksomhedens værktøj i arbejdet med at sikre et godt arbejdsmiljø, og APV'en er en vigtig brik i den samlede forebyggende indsats. APV'en er ikke eller burde ikke være et ukendt fænomen for virksomhederne. Siden 1992 har alle virksomheder skullet lave en APV. For disse virksomheders vedkommende har den endda før lovændringen i 1997 skullet foreligge i skriftlig form.

Og ærlig talt, det er temmelig svært at se, hvordan man kan udarbejde en APV uden at benytte sig af pen og papir under en eller anden form. Skriftlighedskravet skal nemlig sikre, at alle arbejdsgivere arbejder systematisk med at sikre deres ansatte et godt arbejdsmiljø.

Skriftligheden skal på den ene side sikre, at den enkelte virksomhed får overblik over de konkrete arbejdsmiljøforhold, herunder hvilke problemer der er, og hvordan og hvornår de skal løses. Og på den anden side skal skriftligheden garantere, at de ansatte inddrages i sikringen af, at virksomhedens arbejdsmiljø er i orden.

Det fremgår klart af bekendtgørelsen om APV, at APV'en kan og skal tilpasses den enkelte virksomheds størrelse og arbejdets art, og at der er metodefrihed, således at det er op til virksomhederne selv at vurdere, hvordan APV'en bedst kan udarbejdes i overensstemmelse med virksomhedens kultur, organisation m.v.

I forhold til skriftlighedskravet er der endvidere fastsat en relativt lang overgangsordning, der betyder, at virksomheder med færre end 5

ansatte først skal have udarbejdet en skriftlig APV inden udgangen af år 2000.

Hertil kommer, at Arbejdsministeriet vil iværksætte et udvalgsarbejde, der bl.a. vil inddrage arbejdsmarkedets parter. Udvalget vil få til opgave at afdække mulighederne for at lette APV-arbejdet for de mindre virksomheder inden for rammerne af de eksisterende regler.

Når det nu er virksomhedernes eget arbejdsmiljøarbejde, der er afgørende for kvaliteten af det danske arbejdsmiljø, er det vigtigt at sikre virksomhederne den fornødne bistand i arbejdsmiljøarbejdet. En af de vigtigste rådgivere i den sammenhæng er BST. En del af BST's styrke skal findes i, at det er arbejdsmarkedets parter, der via BST-bestyrelser m.v. har afgørende indflydelse på BST's virksomhed. BST har derfor særlig gode forudsætninger for at yde virksomhederne arbejdsmiljøbistand.

Erfaringsmæssigt har nogle brancher og områder særlige risici for arbejdsskader, og det er derfor, at disse brancher og områder obligatorisk er omfattet af BST-ordningen. Og i lyset af at der fortsat er mere end 60.000 arbejdsskader på årsbasis i Danmark, er tiden efter min opfattelse overhovedet ikke inde til at fjerne kravet om BST-tilslutning.

Kræfterne bør i stedet fokuseres på at undersøge, hvordan virksomhedernes brug af BST kan udbredes, og på at få sikret kvaliteten af BST'ernes rådgivning.

Godkendelsesordningen, som blev vedtaget af Folketinget i maj 1997, har således til formål at opnå et tilfredsstillende kvalitetsniveau for rådgivningsydelse fra BST.

Sænkningen af grænsen for, hvornår sikkerhedsarbejdet skal organiseres, og indførelsen af den ny grunduddannelse for nye medlemmer af sikkerhedsorganisationen tager også direkte sigte på at styrke virksomhedernes arbejdsmiljøarbejde.

Styrkelsen af sikkerhedsorganisationen er ikke mindst vigtig i forhold til den helt centrale rolle, de ansatte har i forbindelse med APV-arbejdet. Ifølge forslagsstillerne er styrkelsen af sikkerhedsuddannelsen ude af proportioner med problemerne på virksomhederne. Denne holdning kan måske skyldes, at forslagsstillerne har en idé om, at arbejdsmiljø alene handler om klassikerne: røg, støj og møg.

Sådan var det engang, men de, der har fulgt med i udviklingen på de danske virksomheder, ved, at de traditionelle arbejdsmiljøproblemer har fået følgeskab af andre som f.eks. museska-